

RZECZPOSPOLITA
POLSKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(12)

**OPIS OCHRONNY
WZORU
PRZEMYSŁOWEGO**

(19) **PL** (11) **7829**

(21) Numer zgłoszenia: **6384**

(22) Data zgłoszenia: **10.08.2004**

(51) Klasyfikacja:
06-01

(54)

Zestaw mebli wypoczynkowych

(45) O udzieleniu prawa z rejestracji ogłoszono:
30.06.2005 WUP 06/2005

(73) Uprawniony z rejestracji wzoru przemysłowego:
MEBLOMAK Sp. z o.o., Rumia, (PL)

(72) Twórca(y) wzoru przemysłowego:
Heimowski Marcin, Rumia, (PL);
Heimowski Czesław, Rumia, (PL)

PL 7829

Nr Rp. 7829.....

Klasa 06-01.....

MEBLOMAK SPÓŁKA Z O.O.

Rumia, Polska

Twórcy wzoru przemysłowego:

- 1) Marcin Heimowski
- 2) Czesław Heimowski

ZESTAW MEBLI WYPOCZYNKOWYCH

Prawo z rejestracji wzoru przemysłowego trwa od dnia 10..... sierpnia 2004 r.

Przedmiotem wzoru zdobniczego jest zestaw mebli wypoczynkowych, w skład którego wchodzi: sofa dwuosobowa rozkładana oraz sofa trzyosobowa rozkładana.

Istotę wzoru przemysłowego stanowi nowa postać wytworu przejawiająca się w ukształtowaniu oraz zdobieniach poszczególnych elementów zestawu. Sofa posiada dwuwarstwowe siedzisko w kształcie bryły zbliżonej do prostopadłościanu o przedniej ścianie i powierzchniach bocznych odchylonych lekko w kierunku na zewnątrz od osi pionowej sofy oraz zaokrąglonych tylnych wierzchołkach. Dolna warstwa siedziska jest w przybliżeniu dwukrotnie wyższa od warstwy górnej, przy czym głębokość warstwy dolnej jest nieco mniejsza od głębokości warstwy górnej. W dolnej części dolnej warstwy siedziska znajduje się wycięcie w kształcie łagodnej fali, której szczyt przypada po przekroczeniu połowy długości siedziska, licząc od prawej strony. Frontowe ściany obydwu warstw oraz wierzchnia ściana górnej warstwy siedziska są podzielone na segmenty pionowymi ozdobnymi liniami przeszyć. Tylna i boczne ściany siedziska otoczone są, zrównanym u dołu z dolnymi

krawędziami siedziska, dwuczęściowym kielichowym oparciem sofy połączonym asymetrycznie. Obydwie części oparcia ukształtowane są w postaci wycinka spiralnie ułożonej wstęgi, odchylonej lekko w kierunku na zewnątrz od osi pionowej sofy i posiadającej grzbiet przechodzący na granicy siedziska w część frontową odchyloną lekko w kierunku na zewnątrz od osi pionowej sofy. Prawa część oparcia wznosi się spiralnie ku lewej stronie, a następnie po przekroczeniu połowy długości siedziska gwałtownie opada. Prawa część oparcia sofy osiąga w punkcie szczytowym wysokość równą w przybliżeniu sześciu piątym wysokości siedziska. Lewa część oparcia wznosi się spiralnie ku prawej stronie, a następnie nie przekraczając połowy długości siedziska, łączy się z prawą częścią oparcia, osiągając wysokość równą w przybliżeniu wysokości siedziska. Grubość kielichowego oparcia sofy jest równa w przybliżeniu wysokości górnej części siedziska. Frontowa ściana oparcia jest podzielona na segmenty pionowymi ozdobnymi liniami przeszyć. Powierzchnie frontowe i grzbietowe oparcia sofy są lekko spłaszczone, a krawędzie spływu tych powierzchni – lekko zaokrąglone.

Sofa dwuosobowa posiada dwuwarstwowe siedzisko w kształcie bryły zbliżonej do prostopadłościanu o przedniej ścianie i powierzchniach bocznych odchylonych lekko w kierunku na zewnątrz od osi pionowej sofy oraz zaokrąglonych tylnych wierzchołkach. Dolna warstwa siedziska jest w przybliżeniu dwukrotnie wyższa od warstwy górnej, przy czym głębokość warstwy dolnej jest nieco mniejsza od głębokości warstwy górnej. W dolnej części dolnej warstwy siedziska znajduje się wycięcie w kształcie łagodnej fali, której szczyt przypada w przybliżeniu w trzech piątach długości siedziska, licząc od prawej strony. Frontowe ściany obydwu warstw oraz wierzchnia ściana górnej warstwy siedziska są podzielone na segmenty pionowymi ozdobnymi liniami przeszyć, w przybliżeniu w trzech piątach długości siedziska, licząc od prawej strony. Tylna i boczne ściany siedziska otoczone są, zrównanym u dołu z dolnymi krawędziami siedziska, dwuczęściowym kielichowym oparciem sofy połączonym w przybliżeniu w trzech piątach długości siedziska, licząc od prawej strony. Obydwie części oparcia ukształtowane są w postaci wycinka spiralnie ułożonej wstęgi, odchylonej lekko w kierunku na zewnątrz od osi pionowej sofy i posiadającej grzbiet przechodzący na granicy siedziska w część frontową odchyloną lekko w kierunku na zewnątrz od osi pionowej sofy. Prawa część oparcia wznosi się spiralnie ku lewej stronie, a następnie na wysokości odpowiadającej w przybliżeniu trzem piątym długości siedziska gwałtownie opada. Prawa część oparcia sofy osiąga w punkcie szczytowym wysokość równą w przybliżeniu sześciu piątym wysokości siedziska. Lewa część oparcia wznosi się spiralnie ku prawej stronie, a następnie na wysokości odpowiadającej w przybliżeniu trzem piątym długości siedziska, licząc od prawej strony, łączy się z prawą częścią oparcia, osiągając wysokość równą w przybliżeniu wysokości siedziska. Grubość kielichowego oparcia sofy jest równa w przybliżeniu wysokości górnej części siedziska. Frontowa ściana oparcia jest podzielona na segmenty pionowymi ozdobnymi liniami przeszyć. Powierzchnie frontowe

i grzbietowe oparcia sofy są lekko spłaszczone, a krawędzie spływu tych powierzchni – lekko zaokrąglone.

Sofa trzyosobowa posiada dwuwarstwowe siedzisko w kształcie bryły zbliżonej do prostopadłościanu o przedniej ścianie i powierzchniach bocznych odchylonych lekko w kierunku na zewnątrz od osi pionowej sofy oraz zaokrąglonych tylnych wierzchołkach. Dolna warstwa siedziska jest w przybliżeniu dwukrotnie wyższa od warstwy górnej, przy czym głębokość warstwy dolnej jest nieco mniejsza od głębokości warstwy górnej. W dolnej części dolnej warstwy siedziska znajduje się wycięcie w kształcie łagodnej fali, której szczyt przypada w przybliżeniu w pięciu siódmych długości siedziska, licząc od prawej strony. Frontowe ściany obydwu warstw oraz wierzchnia ściana górnej warstwy siedziska są podzielone na segmenty pionowymi ozdobnymi liniami przeszyć, symetrycznie w przybliżeniu w dwóch i w pięciu siódmych długości siedziska, licząc od prawej strony. Tylna i boczne ściany siedziska otoczone są, zrównanym u dołu z dolnymi krawędziami siedziska, dwuczęściowym kielichowym oparciem sofy połączonym w przybliżeniu w pięciu siódmych długości siedziska, licząc od prawej strony. Obydwie części oparcia ukształtowane są w postaci wycinka spiralnie ułożonej wstęgi, odchylonej lekko w kierunku na zewnątrz od osi pionowej sofy i posiadającej grzbiet przechodzący na granicy siedziska w część frontową odchyloną lekko w kierunku na zewnątrz od osi pionowej sofy. Prawa część oparcia wznosi się spiralnie ku lewej stronie, a następnie na wysokości odpowiadającej w przybliżeniu pięciu siódmym długości siedziska gwałtownie opada. Prawa część oparcia sofy osiąga w punkcie szczytowym wysokość równą w przybliżeniu sześciu piątym wysokości siedziska. Lewa część oparcia wznosi się spiralnie ku prawej stronie, a następnie na wysokości odpowiadającej w przybliżeniu pięciu siódmym długości siedziska, licząc od prawej strony, łączy się z prawą częścią oparcia, osiągając wysokość równą w przybliżeniu wysokości siedziska. Grubość kielichowego oparcia sofy jest równa w przybliżeniu wysokości górnej części siedziska. Frontowa ściana oparcia jest podzielona na segmenty pionowymi ozdobnymi liniami przeszyć. Powierzchnie frontowe i grzbietowe oparcia sofy są lekko spłaszczone, a krawędzie spływu tych powierzchni – lekko zaokrąglone.

Przedmiot wzoru przemysłowego jest przedstawiony na załączonych ilustracjach, z których poszczególne figury przedstawiają: fig. 1 – wszystkie części zestawu w ujęciu zbiorczym, fig. 2 – sofę dwuosobową w widoku frontowo-bocznym, fig. 3 – sofę dwuosobową rozłożoną, fig. 4 – sofę trzyosobową w widoku frontowo-bocznym, fig. 5 – sofę trzyosobową rozłożoną.

Cechy istotne wzoru przemysłowego przejawiają się w ukształtowaniu oraz zdobieniach poszczególnych elementów zestawu. Sofa posiada dwuwarstwowe siedzisko w kształcie bryły zbliżonej do prostopadłościanu o przedniej ścianie i powierzchniach bocznych odchylonych lekko w kierunku na zewnątrz od osi pionowej sofy oraz zaokrąglonych tylnych wierzchołkach. Dolna warstwa siedziska jest w przybliżeniu dwukrotnie wyższa od warstwy górnej, przy czym głębokość warstwy dolnej jest nieco mniejsza od głębokości warstwy

górnej. W dolnej części dolnej warstwy siedziska znajduje się wycięcie w kształcie łagodnej fali, której szczyt przypada po przekroczeniu połowy długości siedziska, licząc od prawej strony. Frontowe ściany obydwu warstw oraz wierzchnia ściana górnej warstwy siedziska są podzielone na segmenty pionowymi ozdobnymi liniami przeszyć. Tylna i boczne ściany siedziska otoczone są, zrównanym u dołu z dolnymi krawędziami siedziska, dwuczęściowym kielichowym oparciem sofy połączonym asymetrycznie. Obydwie części oparcia ukształtowane są w postaci wycinka spiralnie ułożonej wstęgi, odchylonej lekko w kierunku na zewnątrz od osi pionowej sofy i posiadającej grzbiet przechodzący na granicy siedziska w część frontową odchyloną lekko w kierunku na zewnątrz od osi pionowej sofy. Prawa część oparcia wznosi się spiralnie ku lewej stronie, a następnie po przekroczeniu połowy długości siedziska gwałtownie opada. Prawa część oparcia sofy osiąga w punkcie szczytowym wysokość równą w przybliżeniu sześciu piątym wysokości siedziska. Lewa część oparcia wznosi się spiralnie ku prawej stronie, a następnie nie przekraczając połowy długości siedziska, łączy się z prawą częścią oparcia, osiągając wysokość równą w przybliżeniu wysokości siedziska. Grubość kielichowego oparcia sofy jest równa w przybliżeniu wysokości górnej części siedziska. Frontowa ściana oparcia jest podzielona na segmenty pionowymi ozdobnymi liniami przeszyć. Powierzchnie frontowe i grzbietowe oparcia sofy są lekko spłaszczone, a krawędzie spływu tych powierzchni – lekko zaokrąglone.

mgr Krzysztof Chleb
Krzysztof Chleb
rzecznik patentowy

X

Fig. 1

Fig. 2

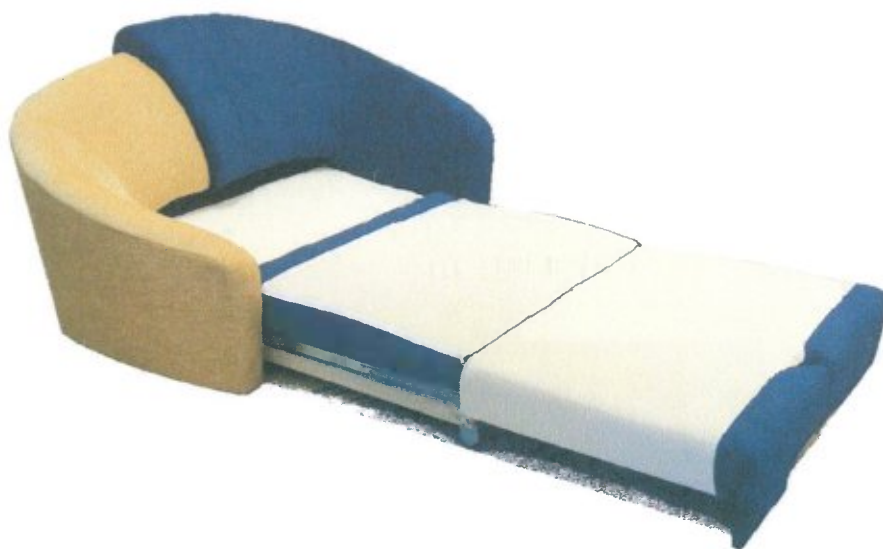
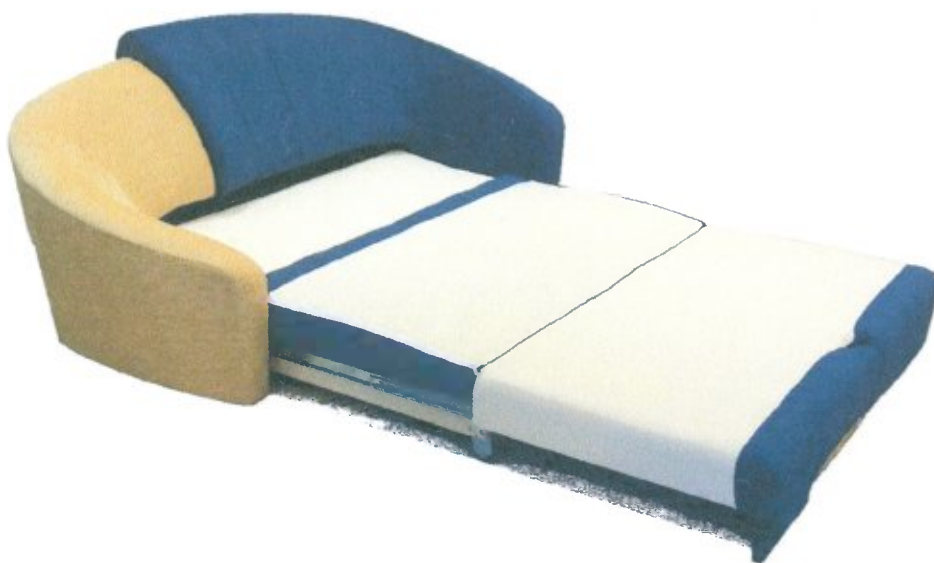

Fig. 3

Fig. 4**Fig. 5**